

Velecenjeni gospod Doropoljski!

Čudili se boste, ko prejmete pismo iz Bukovice. Mogoče še ne veste, kje leži ta kraj? Veste kje? V lepi Selški dolini. Je to majhna vasica. Naša šola ima samo I razred. Uči nas moja mama. Vsi učenci radi čitamo »Zvonček« in rešujemo uganke. Še moj bratec Ciro bi rad katero uganil, pa mu noče prava misel v glavo. Še strica Milenca pa gleda samo slike.

Pozdrav in poklon od Vaše vdane

Ljubice Lendovškove,

učenke II. oddelka. Bukovica nad Škofjo Loko.

Odgovor:

Draga Ljubical

Prav letos v počitnicah sem hodil po Selško dolini in se naužil njenega zdravja, sijajnega zraka. Še dobro pomnim: ko sem jo mahal mimo šole v Bukovici, mi je tam voščila dober dan neka prijetna deklica. Ali si bila to Ti?

Lepo pozdravi, prosim, gospo mamico, brata Cira (morda bo to pot uganil katero) in sestrico Mileno! Zdravstvuj!

Gospod Doropoljski.

Velecenjeni g. Doropoljski!

V prilogi pošiljam rešitev in upam, da bo rešitev dobra. Veliko preglavice mi je delala »Sodoma« in »Astrahan«, ker sem učenec IV. razreda in so mi ta imena še tuja. Astrahan sem mislil, da je le plašč, o katerem moja mamica večkrat govori. No sedaj mi je tata pojasnil, da je to ime nekega daljnega kraja. Prosim, razveselite nas prihodnjič s kakšno »zastavico v podobah«. Prihodnjič se oglasim več in Vam pošljem dva svoja spisa, in sicer: »Pogled skozi okno« in »Jesen na vrtu!« Imeli smo ju za šolsko nalogo. Ali bi Vas zanimali moji spisi? Spise sploh rad pišem, še rajši čitam. Da se naužijem tudi pozimi svežega zraka, sem si zaželel smučati in sva jih z mamico prinesla iz Graza. Joj, kako so

lepe! Ko bi le kmalu zapadel sneg! Če želite, se oglasim večkrat.

Sprejmite, prosim, vdane pozdrave!

Bojan Defranceschi,
uč. IV. razr., Maribor.

Odgovor:

Ljubi Bojan!

Tvoja želja se Ti je izpolnila: v pričujoči številki »Zvončka« boš že lahko rešil zastavico v podobah. Svoja dva spisa mi pa le pošlji, če mi bosta všeč, ju bom priobčil v koticu. Zelo me veseli, da rad pišeš. Letošnjo zimo boš torej smučal: dobro. Doma črne pike v svoje spise, v lepi naravi velike pike v sneg.

Kmalu se kaj oglesi! Pozdravljen!

Gospod Doropoljski.

*

Čenjeni gospod Doropoljski!

Danes Vam pišem prvič. Jaz sem že enkrat uganil vse uganke. Pa jih bom še. Najbolj mi v »Zvončku« ugaja povest o zrakoplovstvu. Sem učenec IV. razreda osnovne šole v Kranju. Sedaj iščem naročnikov za »Zvonček« in jih zapisujem na dopisnico ki mi jo je poslala uprava »Zvončka«. Mislim, da bo v koticu še prostora za moje pisemce.

Pozdravlja Vas

Ljubo Sirc, Kranj.

Odgovor:

Dragi Ljubo!

Upam, da si pri iskanju novih »Zvončkovih« naročnikov imel srečo. Z uganjami jo imaš, vem, vsak pot vse razrešiš. To niso mačje solze! Le ostani tako navdušen in vesten! O zrakoplovstvu bomo kmalu spet pisali, pa še kaj bolj zanimivega, Ti boš kar strmel. Oglesi se še kaj! Iskreno Te pozdravlja

Gospod Doropoljski.

*

Velespoštovani gospod Doropoljski!

Oprostite, da Vas nadlegujem. Upam, da boste tudi zamé našli kak kotichek. Večkrat sem se že namenil, da bi Vam

pisal, a vedno sem to opustil, čeprav že naročujem Vaš cenjeni list peto leto. Ho dim v V. razred državne osnovne šole v Šoštanju. Uči me gdč. Cilka Troberjeva. Kadar dobim »Zvonček«, veselo prečitam vse vrstice. Tudi uganek ne pozabim rešiti in Vašega koticika prečitati.

Vas pozdravlja Vaš koticikar

Zvonko Vrečko in Šoštanja.
Odgovor: Ljubi Zvonko!

Torej si se vendar enkrat ojunačil in mi napisal pisemce, katero sem seveda rade volje priobčil, kakor vidiš. Veseli me, da z zanimanjem čitaš »Zvončka« in da Ti gredo naše uganke tako lepo izpod rok. Še kdaj mi kaj piši! Pozdravljen!

Gospod Doropoljski.

Cenjeni gospod Doropoljski!

Iz našega bohinskega kota se vam, kot vidim v vašem koticiku, prav malokdo oglasi. Dovolite mi torej, da spregovorim jaz nekoliko besed.

Hodim v peti razred tukajšnje osnovne šole. Imam zelo dobrega razrednika. Najljubši predmet mi je prirodoslovje. Tudi petje me veseli. Na »Zvončka« sem naročen že drugo leto. Jako rad ga čitam. Veselijo me tudi uganke. Z željo, da me sprejmete med svoje koticikarje, Vas iskreno pozdravlja

Vinko Žagar,

učenec, Bohinjska Bistrica.

Ljubi Vinko!

Tam od najsevernejšega kota naše majhne, a tako lepe domovine je priromalo Tvoje pismo. Zelo sem ga vesel. Da si jako vnet za prirodoslovje in za petje, mi sporočaš. Prav je tako. Potem Ti bo v tejle »Zvončkovi« številki gotovo zelo všeč spis »Iz kraljestva os« in staro božično narodno pesem boš zapel ob jaslicah na Sveti večer. To bodo doma veseli.

Pozdravi, prosim, prav lepo dobrega gospoda razrednika! Zdravstvuj!

Gospod Doropoljski.

Cenjeni gospod Doropoljski!

Oprostite mojo grdo pisavo, ker pišem v šoli in me motijo. In zato ne zamerite. Hodim v 4. razred v Studencih pri Mariboru. Zelo je prijetno v šoli. Jaz sem že čital več »Zvončkov« v šoli in tudi v Šolskem domu. Prosim, da bi mi poslali tudi en »Zvonček«.

Joško Deutschmann, učenec.

Odgovor:

Dragi Joško!

Ko sem prejel Tvoje pismo, sem takoj prosil gospodično Vero v upravnistvu »Zvončka«, da Ti je poslala obe letošnji

številki našega lepega lista. Upam, da si ju že dobil in prečital.

Le še kaj se oglasi, pa doma piši, da Te ne bodo motili v šoli. Pozdravljen!

Gospod Doropoljski.

Velecenjeni gospod Doropoljski!

Oprostite, da se oglašim danes prvič v Vašem koticiku. Naročam že 2. leto svoj najljubši list »Zvonček«. Hodim v 5. razred osnovne šole v Šoštanju. Uči me gospodična Cilka Trobejeva, imam jo resnično rad. Žal mi bo, da drugo leto ne bom več njen učenec, ker mislim stopiti v meščansko šolo, ki je tudi v Šoštanju, tam me čakajo večje skrb in učenje. Prosim Vas, da priobčite moje pismo in sliko, ki kaže »Rekord na Triglavu«.

Vas pozdravlja z mojim najmanjšim bratom Stankom, ki tudi že komaj čaka nove »Zvončkove« številke.

Ivan Ravljen,

učenec V. razreda, Šoštanj.

Odgovor:

Dragi Ivan!

Tvojo ljubo učiteljico gdč. Trobejevo tudi jaz poznam, zato Te prosim, sporoči mi moje iskrene pozdrave.

Slike, ki si mi jo poslal, žal, ne morem priobčiti, ker si jo premočno izdelal. Pač pa te opozarjam na članek »Risarij v kup!« v današnji številki. To bo nekaj zate. Le po se potruj, pa bo že v januarski številki Tvoja risba!

Bratcu Stanku in Tebi se za pozdrave toplo zahvaljujem! Gospod Doropoljski.

Cenjeni gospod Doropoljski!

Kot sestra naročnika Marjana Stegnarja Vam pošiljam svojo pesemco o sv. Nikolaju. Če se Vam zdi dosti dobra, jo, prosim, priobčite v »Zvončku«.

Andreja Stegnarjeva,

prvošolka Mestne ženske realne gimnazije v Ljubljani.

Odgovor:

Ljuba Andreja!

Naj čitajo vsi moji koticikarji Tvojo pesemco! Saj je Miklavž, dobronik dece, vsem pri srcu kakor Tebi. Zdravo!

Gospod Doropoljski.

Pridi sveti Nikolaj
in obdari nas še kdaj!
Angelci že vriskajo,
na piščali piskajo.
Z Nikolajem v svet gredo,
darila pridnim poneso.
Ko povrnejo se v raj,
sveti Peter bo potegnil
božjo lestvico nazaj.
Vse hiti na delo,
vse je že veselo.
Pridi, sveti Nikolaj,
in obišči nas še kdaj!